

Szabad a vásár?

Hogyan kell „hivatalosan” megcsalni a párunkat? Úgy, ha megállapodunk abban, hogy nyitott házasságban élünk!

Vannak, akik úgy gondolják, képtelenek a monogámiára, és ezért számukra a nyitott házasság lehetne a legalkalmasabb együttélési forma. Tartoznak valakihez, otthon várja őket a „hivatalos” párjuk, de ha éppen szembe jön velük egy „megfelelő idegen” az utcán, nem jelent problémát ágyba bújni vele. Ugyanis azok, akik nyitott házasságban élnek, megállapodnak abban, hogy nem jelent problémát, ha másokkal is ágyba bújnak. Az már más kérdés, hogy ezt a két fél ugyanúgy, vagy teljesen másképp éli meg. Ez derül ki abból az olvasói levélből is, amelyet szerkesztőségünk kapott.

Megszokás és unalom

„Tizenkét éve vagyunk házасok, és mindketten nagyon fiatalok voltunk, amikor összekerültünk. Én alig töltöttem be a húszat, a férjem a huszonkettőt. Nekem ő az első férfi az életemben, neki se volt túl sok kapcsolata előttem. Most viszont – harmincas éveink elején -, mindketten kicsit ráuntunk a másokra. A szexben már nem találunk újdonságot, valahogy semmi nem olyan már, mint a „fiatalabb” éveinkben. Ha véletlenül beszélgetünk esténként, és nem a tévét bámuljuk, csak a gyerekek szolgáltatók témát.

Néhány napja azonban a férjem alaposan felkavarta az állóvizet. Egy este elmondta, hogy az egyik munkatársnője szinte felajánkozott neki, és nem lenne ellenére, ha viszonyt kezdené a nővel. Elmondta, hogy mivel nagyon becsül, nem akar a hátam mögött megcsalni, hiszen ezt nem érdemlem meg, de be kell látnom, hogy a kapcsolatunk már szörnyen unalmas, és valószínűleg mindkettőnknek jót tenne, ha mással is kipróbálnánk a szexet. Először nem is tudtam, mit válaszoljak, aztán elkezdtem gondolkodni a dolgon. Lehet, hogy valóban mindkettőnknek és a szexuális életünknek is jót tenne, ha új élményeink lennének, ugyanakkor attól is tartok, mi van, ha valamelyikünk más mellett találja meg azt, amire vágyott. Sőt, abban sem vagyok biztos, hogy képes lennék más férfivel lefeküdni, büntudat nélkül. Mit tegyek?”

CCCCC

Sz.Mikus Edit:

A nyitott házasságokról már az elmúlt század közepe táján figyelemre méltó tanok születtek. Legnevesebb közülük O’Neillé, s a hetvenes években itthon is nyilvánosságot kapott Szilágyi Vilmos hasonló elmélete a házasságok jövőjéről. Fel kell hívni a figyelmet arra a tényre, hogy a nyitott kapcsolatok lényege egyáltalán nem a jóváhagyott szexuális félrelépésekben van!

Nyitott kapcsolatra csak az a házasság alkalmas, ahol alapvetően a szerelem, az összetartó erő nagyon erős, az értékrendek, az emberi kapcsolat megingathatatlan, „csak” a szexuális életben tapasztalható némi unalom és egyhangúság. Ennek helyrehozatala érdekében megengedik egymásnak a változatosságot azzal a feltétellel, hogy az alap kapcsolat egyáltalán nem sérülhet, a külső kapcsolatban szereplő csak másodlagos szerepet kaphat, s a pár minden momentumot megbeszél egymással, megosztják örömeiket, mint a legjobb barátok egymás közt. Közös frontot képviselnek a gyerekek előtt, akiket egyáltalán nem kell bevonni ebbe a többszereplős színjátékba, mert megzavarhatja a fejlődésüket. A nyitott kapcsolat alapja az őszinteség, az érzelmi nyitottság, és nem a huzatosság, ahol az erkölcs felbomlik, és betolakodó partnerek váltogatják egymást.

Több párt kezelek éppen amiatt, hogy átmenetileg megállapodtak házasságuk nyitottá tételében a szex elégtelensége miatt, de a próba nem sikerült. A férfiak általában gátlástalanabban tudnak érzelemmentesen új kapcsolatokat létrehozni, úgymond színesítésre, de a nők általában akarva-akaratlanul is beleviszik az érzelmeiket. Ez az új felállás nemhogy erősítené a házasságot, hanem inkább eltávolítja egymástól a feleket, közéjük férkőzik az egyik fél fellángoló szerelme, ami ijedtségre – nem is alaptalanul! – ad okot. Utána nem könnyű újból egymás felé közelíteni a házasság feleket. Ezek a párok általában nem tisztázták magukban alapvető értékeik megingathatlanságát, és a randik idejét tudatták csak egymással, azok tartalma ugyanolyan titkos maradt, mint a hagyományos félrelépéseknél.

A levélíró asszonynak tehát az óvatosságot kell javasolni, s mindenképpen a döntés előtt beszéljék meg a férjével a játékszabályokat, s döntsék el, hogy ez a mód vajon megingathatja-e a házasságukat. Ha igen, nem szabad belemenni, inkább erőfeszítéseket kell tenni az unalom megszüntetésére. Ha nem, mert mindenképpen kitartanak majd egymás mellett, akkor nyugodtan színesíthetik az életüket. Tapasztalatom szerint csak nagyon kevesen alkalmasak erre...